

phrase), Ἀναξαγόρας 11 ἔστιν οἷσι δὲ καὶ νοῦς ἐνι Δημόκριτος 257 κατὰ δὲ ζώων ἔστιν ὧν φόνου καὶ μὴ φόνου.

εἰνάλιος. Θαλάσσιος/αὐτὸς ποὺ ζεῖ μέσα στὴ θάλασσα, sea/who lives in the sea, Ἐμπεδοκλῆς 72 εἰνάλιοι καμασῆνες.

εἰργεῖν (τύπ. ἐέργειν) **1.** Ἐμποδίζω/ἀπομακρύνω, hinder/remove, Παρμενίδης 7.2 ἀλλὰ σὺ τῆσδ' ἀφ' ὁδοῦ διζήσιος εἰργε νόημα 8.23 τό κεν εἰργοι μιν συνέχεσθαι Δημόκριτος 181 τὸν εἰργμένον ἀδικίης ὑπὸ νόμου **2.** Περικλείω/περιορίζω, contain/confine, Παρμενίδης 8.31 κρατερὴ γὰρ Ἀνάγκη πείρατος ἐν δεσμοῖσιν ἔχει, τό μιν ἀμφὶς ἐέργει Ἐμπεδοκλῆς 84.7 ἐν μίριγξιν ἐεργμένον ὠγύγιον πῦρ.

εἰρήνη (ἀντίθ. πόλεμος). Εἰρήνη, peace, Ἡράκλειτος 67 ὁ θεὸς ἡμέρη εὐφρόνη . . . πόλεμος εἰρήνη.

εἷς. Ἕνας, one **1.** Ὡς ἀριθμητικὸ ἀπλῶς, in a simple numerical sense, Παρμενίδης 8.54 μορφὰς γὰρ κατέθεντο δύο γνώμας ὀνομάζειν τῶν μίαν οὐ χρεῶν ἐστίν — ἐν ᾧ πεπλανημένοι εἰσὶν Μέλισσος 7(2) εἰ τοίνυν τριχὶ μιῇ μυρίοις ἔτεσιν ἑτεροῖον γίνοιτο Ἐμπεδοκλῆς 24 κορυφὰς ἑτέρας ἑτέρησι προσάπτων μύθων μὴ τελέειν ἀτραπὸν μίαν 88 μία γίγνεται ἀμφοτέρων ὅψ Ἀναξαγόρας 12.29 ἀλλ' ὅτων πλεῖστα ἐνι, ταῦτα ἐνδηλότατα ἐν ἑκαστόν ἐστι καὶ ἦν Διογένης 5.5-6 καὶ ἔστιν οὐδὲ ἐν ὅ,τι μὴ μετέχει τούτου· μετέχει δὲ οὐδὲ ἐν ὁμοίως τὸ ἕτερον τῷ ἑτέρῳ Δημόκριτος 99 ζῆν οὐκ ἄξιος, ὅτω μηδὲ εἷς ἐστι χρηστὸς φίλος 103 οὐδ' ὑφ' ἐνὸς φιλέεσθαι δοκέει μοι ὁ φιλέων μηδένα 118 βούλεσθαι μᾶλλον μίαν εὖρεῖν αἰτιολογίαν ἢ τὴν Περσῶν οἱ βασιλείαν γενέσθαι 228 ἦν ἐνὸς μόνου <μὴ> τύχωσι . . . χαλεπὸν δὲ τυχεῖν ἐνὸς Ἀρχύτας 2.1 μέσαι δέ ἐντι τρεῖς τὰς μουσικᾶς, μία μὲν ἀριθμητικά, δευτέρα δὲ **2** (ἀντίθ. οἱ πολλοί). Μὲ ἀξιολογικὴ ἀπόχρωση, with an axiological nuance, Ξενοφάνης 23 εἷς θεὸς ἐν τε θεοῖσι καὶ ἀνθρώποισι μέγιστος Ἡράκλειτος 29 αἰρεῦνται ἐν ἀντὶ ἀπάντων οἱ ἄριστοι 33 νόμος καὶ βουλῇ πείθεσθαι ἐνὸς 49 εἷς ἐμοὶ μύριοι, ἐὰν ἄριστος ἦ 114 τρέφονται γὰρ πάντες οἱ ἀνθρώπειοι νόμοι ὑπὸ ἐνὸς τοῦ θείου 121 ἡμέων

μηδὲ εἰς ὀνήιστος ἔστω Δημόκριτος 98 ἐν ὅς φιλή ξυνετοῦ κρέσσων ἀξυνέτων πάντων 3. Ὡς δηλωτικὸ τῆς ἐνότητος, in the sense of unity, Ἡράκλειτος 10 πάντων ἐν καὶ ἐξ ἐν ὅς πάντα 32 ἐν τὸ σοφὸν μῶνον λέγεσθαι οὐκ ἐθέλει καὶ ἐθέλει Ζηνὸς ὄνομα 41 ἐν τὸ σοφόν· ἐπίστασθαι γνώμην ὅτι ἐκυβέροντησε πάντα διὰ πάντων 50 οὐκ ἐμοῦ ἀλλὰ τοῦ λόγου ἀκούσαντας ὁμολογεῖν σοφόν ἐστίν ἐν πάντα εἶναι 57 διδάσκαλος δὲ πλείστων Ἡσίοδος τοῦτον ἐπίστανται πλεῖστα εἰδέναι, ὅστις ἡμέρην καὶ εὐφρόνην οὐκ ἐγίνωσκεν· ἔστι γὰρ ἐν 59 γναφείῳ ὁδὸς εὐθεῖα καὶ σκολιή . . . μία ἐστί, φησί, καὶ ἡ αὐτὴ 60 ὁδὸς ἄνω κάτω μία καὶ ὡυτὴ 89 τοῖς ἐγρηγορόσιν ἐν α καὶ κοινὸν κόσμον εἶναι 106 ὡς ἀγνοοῦντι φύσιν ἡμέρας ἀπάσης μίαν οὔσαν Ἀναξαγόρας 8 οὐ κεχώριται ἀλλήλων τὰ ἐν τῷ ἐν ἰ κόσμῳ Δημόκριτος 124 ἄνθρωποι εἰς ἔσται καὶ ἄνθρωπος πάντες 4. Σὲ ὄντολογικὴ ἀναφορά, ontological reference, Παρμενίδης 8.6 ἐπεὶ νῦν ἔστιν ὁμοῦ πᾶν, ἐν, συνεχὲς Μέλισσος 5 εἰ μὴ ἐν εἶη, περανεῖ πρὸς ἄλλο 7(1) οὕτως οὖν αἰδιὸν ἐστὶ καὶ ἄπειρον καὶ ἐν καὶ ὅμοιον πᾶν 7(2) εἰ γὰρ τι τούτων πάσχοι, οὐκ ἂν ἔτι ἐν εἶη 8(1) ἐν μόνον ἔστιν 8(2) ἐγὼ φημι τὸ ἐν εἶναι 8(6) εἰ πολλὰ εἶη, τοιαῦτα χορὴ εἶναι, οἷόν περ τὸ ἐν 9 εἰ μὲν οὖν εἶη, δεῖ αὐτὸ ἐν εἶναι· ἐν δ' ἐὼν δεῖ αὐτὸ σῶμα μὴ ἔχειν. εἰ δὲ ἔχοι πάχος, ἔχοι ἂν μόρια, καὶ οὐκέτι ἐν εἶη 5. Σὲ κοσμολογικὴ ἀναφορά, cosmological reference, Ἐμπεδοκλῆς 17.1-2, 17.16-17 τοτὲ μὲν γὰρ ἐν ἡβήθη μόνον εἶναι ἐκ πλεόνων, τοτὲ δ' αὖ διέφνυ πλεόν' ἐξ ἐν ὅς εἶναι 17.7 ἄλλοτε μὲν Φιλότῃτι συνερχόμεν' εἰς ἐν ἅπαντα 17.9-10, 26.8-9 οὕτως ἦ μὲν ἐν ἐκ πλεόνων μεμάθηκε φύεσθαι ἡδὲ πάλιν διαφύοντος ἐν ὅς πλεόν' ἐκτελέθουσι 20.2 ἄλλοτε μὲν Φιλότῃτι συνερχόμεν' εἰς ἐν ἅπαντα γνῖα, τὰ σῶμα λέλογχε 26.5-7 συνερχόμεν' εἰς ἐν α κόσμον . . . εἰσόκεν εἰς ἐν συμφύοντα 35.5 ἐν τῇ δὴ τάδε πάντα συνέρχεται ἐν μόνον εἶναι 6. Ὡς ἀρχὴ τῶν Πυθαγορείων, principle of the Pythagoreans, Φιλόλαος 8 οὐ γὰρ ἐν ἀρχὰ πάντων; 7 τὸ πρῶτον ἁρμοσθέν, τὸ ἐν, ἐν τῷ μέσῳ τᾷσ σφαίρας ἐστία καλεῖται Πυθαγόρειοι 5 ἐν καὶ πλῆθος.

εἰσδέχεσθαι. Εἰσδέχομαι/χωράω, admit/contain, Μέλισσος 7(9)